

CUM SĂ DOBÂNDIM RĂBDAREA

*Sfinții Părinți și
marii stareți ai Bisericii
despre răbdarea necazurilor vieții*

Traducere din limba rusă de
Gheorghita Ciocoi

EDITURA DE SUFLET
București

Cuprins

Ce este răbdarea?	5
De ce trebuie să fim răbdători	9
Cum să ne deprindem cu răbdarea ...	13
Cum să răbdăm nedesăvârsirile aproapelui	19
Cum să răbdăm obidele, necazurile, asupririle și clevetirea	25
Ce înseamnă „a răbda pentru Domnul”	31
Cuvânt despre răbdare (<i>Sfântul Petru Damaschin</i>)	39
Pricini care ne îndeamnă la răbdare, mângâierea întru răbdare (<i>Sfântul Tihon de Zadonsk</i>)	45
Despre răbdare și blândețe (<i>Episcop Petru Ekaternovski</i>)	55
Alte cuvinte ale nevoitorilor răbdării despre deprinderea acestei nevoiște..	73
Rugăciunea stareților de la Optina ..	101

Ce este răbdarea?

Răbdarea este acea virtute care se sprijină încă într-o toată pe voia lui Dumnezeu și pe sfânta Lui Pronie.

(*Sfântul Tihon de Zadonsk*)

Răbdarea este neîncetată mulțumire încă într-o sine.

(*Preacuviosul Nikon de la Optina*)

Răbdarea înseamnă ca în toate împrejurările nefericite și în orice necaz să nu fim descurajați și să nu ne intristăm peste măsură, atât în nevoițele cele trupești, cât și în gândurile cele sufletești, ci cu bărbătie și cu mărinime să răbdăm toate răutățile, chiar până la moarte, cu nădejde în îndurarea lui Dumnezeu, după cuvântul Domnului care spune: *Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi*

*odihni pe voi (Mt. 11, 28). și încă: Cel ce
Revărăbdă până în sfârșit, acela se va mân-
tui (Mt. 10, 22).*

(Preacuviosul Teodor de la Sanaxar)

Calea răbdării este lungă și se întinde pe întreaga durată a vieții omenesti, ca și cum ar îmbrățișa toate întru această lume. Prin răbdare omul dobândește și păstrează orice bunătăte, izbândește în tot ceea ce întreprinde, ajunge la împlinirea oricărei dorințe, fără vătămare trece peste orice rău; părăsirea răbdării duce la primejdia pierderii binelui, pătimire din partea răului ori, și mai mult, la a ajunge la săvârșirea răului. Fără răbdare nu există nevoiță, iar fără nevoiță nu există virtuți ori daruri duhovnicești, nici mântuire, căci *Împărația lui Dumnezeu se ia prin străduință* (Mt. 11, 12).

(Preacuviosul stareț Bonifatie)

Răbdarea este un pământ bineroditor în care crește toată virtutea. Luăți aminte la pilda evanghelică despre sămânța aruncată în ogor: *una a căzut lângă drum..., alta a căzut pe piatră..., alta a căzut între spini..., alta a căzut pe pământul cel bun* (Lc. 8, 5-8). Acele se-

mințe care au căzut pe piatră ori între mărăcini au pierit și doar acelea dintr-ele care au căzut în pământ bun au adus belșug de roadă. Ce este dară pământul bun? Să ascultăm cum lămurește aceasta Hristos: *Cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc întru răbdare* (Lc. 8, 15). Să luăm aminte la aceste cuvinte: „rodesc întru răbdare”. Răbdarea este acel pământ bun, acel pământ roditor în care sămânța lui Dumnezeu crește și aduce rod îmbelșugat de fapte bune.

(Sfântul Dimitrie al Rostovului)

De ce trebuie să fim răbdători

Cei răbdători scapă de multe necazuri.

Cel răbdător dobândește întreaga virtute. Toți sfintii au ajuns la cele făgăduite printr-o necontenită și îndelungă răbdare.

În fiecare zi să ne îmboldim pe noi însine către răbdare, ca să moștenim Împărăția cerurilor.

Cel ce aflat calea îndelungii răbdări și a nerăutății acela a aflat calea vieții.

Sărman și vrednic de plâns este acela care nu a dobândit răbdarea; el se pleacă oricărei adieri de vînt, nu răbdă obida, supărările și necazurile, cârtește la orice sfat, răspunde la as-

cultare, se lenevește întru rugăciuni,
Rîntru nevoință este delăsător, fiind
pornit mereu spre ceartă.

(*Sfântul Efrem Sirul*)

Ce mare folos aduce răbdarea în societate și întru orice chip al slujirii! Răbdarea păstrează dragostea și înțelelegerea între autorități și cei supuși, între părinti și copii, între domni și robi, între frați, între prieteni, între vecini, între cei ce vând și cei ce cumpără, astfel că fără răbdare nu poate exista vreun bine. Din nerăbdarea bărbatului cu femeia, a fratelui cu frațele său, a prietenului cu prietenul său, se naște vrajba acolo unde ar trebui să fie pace și înțelegere. Din nerăbdarea stăpânului față de rob, a tatălui față de fiu, a soțului față de soție se nasc tirania chinurilor și lovirile. Din nerăbdarea întru suferințe se naște gândul cel rău; de aici se întâmplă multe neorânduieli: a robului față de domn, a femeii față de bărbat, a supusului față de stăpânul lui, a fiului care se ridică asupra părintelui gata să-l ucidă ori să-l bată și multe asemenea lucruri. Nerăbdarea surpă sate, case, cetăți și state, căci din nerăbdare se

naște neînțelegerea și din neînțelegere tirania și războaiele. Din certuri se ajunge la vărsare de sânge și la uciderea de oameni. Răbdarea previne tot acest rău, căci unde este răbdare acolo nu există certuri și împilări.

(Sfântul Tihon de Zadonsk)

Întreaga viață omenească este legată de răbdare precum o clădire de piatră este ținută de un liant. Ceea ce pentru cărămidă este liantul la înălțarea unui zid, aceasta este pentru om răbdarea la fiecare pas al vieții.

Încă înainte de a vedea omul lumenă zilei, suferă pentru el mama și, probabil, însuși copilul. Chiar din scutec se deplinește pruncul cu răbdarea – spre folosul și tihna sa.

De la naștere până la acoperământul mormântului, întreaga viață cere răbdare: răbdarea încă din sporirea cea bună, răbdarea încă din știință, răbdarea în legăturile cu ceilalți oameni, încă din nevoi și încă din boli. În cele din urmă, prin răbdare se dobândește mântuirea: *cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mândri* (Mt. 10-22), spune Domnul.

Prin urmare, nu fugi de răbdare, nu cârti atunci când ea te cercetează,

ci întâmpin-o ca pe o veche cunoștință și, cu nădejde în Dumnezeu, însoteste-o pe ea cu pace – și vei fi nu doar smerit, ci și înțelept.

(Preacuviosul Antonie de Radonej)